# Pregaria.cat

**Entrada**

## Certeses



Per Lluis Salinas el  dj., 16/04/2026 - 08:30

Tomàs busca certeses.

Els altres li han dit que han vist al Senyor. Ell vol creure-ho, però li costa. Vol que sigui veritat però li és difícil confiar. Necessita veure-ho per ell mateix. És clar que voldria haver-lo vist. Té enveja de que els seus amics estiguin feliços quan poques hores abans era la melangia la que dominava l'escena. Amb tot no els acaba de creure ni entén el que diuen de Jesús.

Potser, Tomàs és un reflex del que som nosaltres mateixos. En ell reconeixem les nostres pròpies reserves, els "peròs" que algun cop també nosaltres formulem. Tomàs té la barreja de les ganes de creure del tot i el punt d'escepticisme que ens fa no prendre'ns massa seriosament al mateix Jesús.

De tot cor, volem buscar i trobar a Déu. Però sovint és la rutina superficial la que configura la nostra fe. Acabem conformant-nos amb el de sempre. A viure els moments forts de celebració i intimitat amb Déu com si fossin irrellevants, perquè cada any tornen. Simplement, passen.

Necessitem desig. Desig de buscar Déu en el concret de les nostres vides, en el que ens passa dia a dia, en els nostres dubtes i les nostres preguntes, en el que ens inquieta i en el que encara no comprenem del tot.

Jesús, si jo crec... però augmenta la meva fe!

Però l'esperança torna. Ara hi és Jesús i, per fi, podem comprendre. Jesús està alleujat perquè la creu no va vèncer. Segurament, en totes les històries de fe hi un moment semblant. Un moment en el que, per fi, baixes la guàrdia, acceptes la veritat i abraces les conseqüències.

Necessitem que l'esperança s'engegui de nou.

Que l'esperança s'engegui de nou i que el Senyor entri en les nostres pors, les nostres inquietuds, en tot allò que em costa mirar. Necessitem un cor més eixamplat. Necessitem recordar que la confiança és el que ens permet viure en comunitat. En definitiva, necessitem dir, com Tomàs, "Senyor meu i Déu meu"... perquè quan ho diem amb el cor a la mà, estem dient moltes coses. Estem dient "sí", que es faci la teva voluntat i et seguiré.

Encara que Jesús hagi ressuscitat, continua essent un mestre que obre nous horitzons. "Feliç el que no ha vist i ha cregut", dius... i tot es capgira. Dones la volta a l'habitual i el que és habitual és "veure per creure". Però a través de la fe, tu ens permets veure el món d'una manera diferent.

Necessitem reconèixer a Jesús. No per quan tot ens va bé i tot encaixa, sino, també quan no comprenem, quan sentim dolor i patiment, en el que ens descol·loca.

Necessitem Jesús en el quotidià, en el senzill, en les persones amb les que ens trobem, en les situacions "normals" que vivim.

(Imatge: M. Caravaggio La incredulidad de Santo Tomás https://historia-arte.com/obras/la-incredulidad-de-santo-tomas-de-caravaggio).